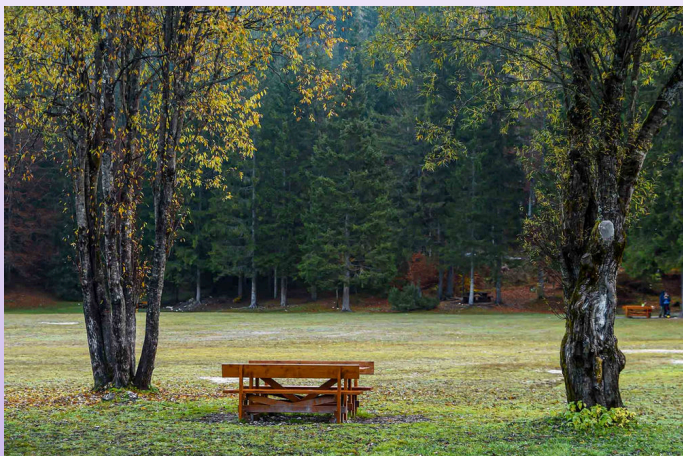


RAZPORED SV. MAŠ

25.01.2021 PONEDELJEK Spreobrnitev ap. Pavla	Božja beseda: https://hozana.si?datum=25.1.2021		++MACAROL, MALALAN in KASTELAN, Križ 195
26.01.2021 TOREK Timotej in Tit	Božja beseda: https://hozana.si?datum=26.1.2021		++GULIČ in REBULA, TOMAJ 7
27.01.2021 SREDA	Božja beseda: https://hozana.si?datum=27.1.2021		PO NAMENU TOMAJ 120
28.01.2021 ČETRTEK Tomaž Akvinski, c.uč.	Božja beseda: https://hozana.si?datum=28.1.2021		+ MILKO ZLOBEC, p.n. krstne botre
29.01.2021 PETEK	Božja beseda: https://hozana.si?datum=29.1.2021		+FRANC in vsi ++ PIPAN, Tomaj 94
30.01.2021 SOBOTA Marijin spomin	Božja beseda: https://hozana.si?datum=30.1.2021		++ MILKA, ALEKSANDER, LUDVIK in MARIJA, p.n. Dobravlje 3
31.01.2021 4. NEDELJA MED LETOM	PRENOS SV.MAŠE NA YOUTUBE KANALU		ZA ZDRAVJE, za žive in pokojne v župniji



Svete maše so v kapeli ob 18h, v nedeljo ob 10h. (prenos na splet v Youtube - vpišite besedi v iskalniku: gabrijel vidrih. (in poiščite tekoči prenos ali pa posnetek)



ŽUPNIJA TOMAJ OZNANILA ZA: TOMAJ AVBER in KAZLJE 3 NEDELJA MED LETOM



Štev.:05/LETO IX.

24. JANUAR 2021



Iz svetega evangelija po Marku (Mr 1,14-20)

Ko so Janeza zaprli v ječo, je šel Jezus v Galilejo. Oznanjal je Božji evangelij in govóril: »Čas se je

dopólnil in Božje kraljestvo se je približalo. Spreobrnite se in vérujte evangeliju!« Ko je šel ob Galilejskem jezeru, je zagledal Simona in Andreja, Simonovega brata, ki sta metala mrežo v jezero; bila sta namreč ribiča. Jezus jima je rekel: »Hodita za menoj in narédil vaju bom za ribiča ljudi!« Takoj sta pustila mreže in šla za njim. Ko je šel malo naprej, je zagledal Jakoba, Zebedêjevega sina, in njegovega brata Janeza, ki sta bila tudi v čolnu in popravljala mreže. Takoj ju je poklical. In pustila sta očeta Zebedêja z najemniki v čolnu ter odšla za njim.

Telefon: **041 649 617**; Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>. TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; Tel.: **041 302 147**; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

SPREOBRNITE SE IN VERUJTE EVANGELIJU

Vsi dobro poznamo zgodbo o preroku Jonu? Ta »manjš«i starozavezni prerok je živel okoli osmega stoletja pred Kristusom in Bog ga je poklical da oznani spreobrnjenje prebivalcem Niniv, velikega mesta, ki ga je navdihnjeni avtor predstavil kot pokvarjeno in grešno prestolnico Asirije. Težava je samo v tem, da Ninive takrat niso bile nobena prestolnica Asirije in ni bilo kralja v Ninivah. Asirce je kot vemo namreč odlikovala verska politika nasilnega vsiljevanja svoje vere; zato je čisto mogoče izključiti, da naj bi bil izraelski prerok Jona tri dni oznanjal v kakršnemkoli asirskem mestu v imenu tujega boga. Podatek torej ni zgodovinski, je samo teološki, oziroma je "funkcionalen" za svetopisemsko poročilo, ki ima vedno drugačno vrednost in sporočilnost.

Izbira svetopisemskega lika, ki je verjetno živel tik pred uničenjem Izraela s strani Asircev, bi pojasnila, zakaj Jona sprva ni hotel ubogati Gospodovega ukaza in je bil kasneje žalosten zaradi odpuščanja, ki ga je Bog podelil Ninivljanom.

Če bi jih v resnici Vsemogočni kaznoval in jih uničil, kot je obljubil, bi bil Izrael rešen. Jonova poklicanost pa poudarja neomejeno božjo ljubezen do vseh ljudi, zlasti do grešnikov: in to je teza knjige. Božja pedagogika se je izkazala za uspešno ne samo v zvezi z Ninivami, temveč tudi v odnosih z Jono: nebeška volja ni sporna! Samo ubogati je treba. In če mora za to, da ga uboga, stvari ponoviti, jih Bog ponavlja enkrat, dva, deset, stokrat, dokler človek ne popusti. Bog je Bog! "Za skrajna zla, skrajna zdravila", pravi pregovor; zato preberite v tem smislu knjigo za domačo nalogo in boste razumeli.

Končno postane Jona paradigma skrivnosti smrti in vstajenja, ki označuje Mesijevo poslanstvo; kot beremo v Matejevem evangeliju: "Nato so nekateri pismouki in farizeji Jezusa vprašali: "Učitelj, radi bi, da nam pokažeš znamenje ". In odgovoril je: »Perverzna in prešuštevna generacija zahteva znamenje! Toda nobeno znamenje ji ne bo dano, razen znamenja preroka Jona. Kakor je Jona v resnici ostal tri dni in tri noči v trebuhu ribe, bo tudi Sin človekov ostal tri dni in tri noči v osrčju zemlje. Ninivljani bodo vstali, da bodo sodili tej generaciji in jo obsodili, ker so se spreobrnili ob Jonovi pridigi. Glej, zdaj je tukaj več kot Jona! Kraljica z juga bo vstala, da bo sodila tej generaciji in jo obsodila, ker je prišla s konca zemlje, da bi poslušala Salomonovo modrost; a glej, zdaj je tukaj več kot Salomon!« (12,38 sl.).

Lahko si predstavljate bes, ki so ga te Jezusove besede sprožile v srcih poslušalcev: če slišijo, da jim bo obsodba Božja prišla s takimi besedami, ki ga je izreklo pogansko ljudstvo, poleg tega celo eminenten izraelski sovražnik, je le povečalo njihovo sovražnost do Jezusa.

Toda zgodba je šele na začetku: Janeza Krstnika je aretirala Herodova policija, Jezus pa gre v Galilejo, obmejno območje, skrajno obrobje Palestine, saj se mora tam začeti njegova oznanjevalna služba. Vsebina napovedi je preprosta in izjemno jedrnata: »Prišel je čas in blizu je božje kraljestvo; spreobrnite se in verjemite v evangelij.«. V skušnjavi sem, da bi se vprašal: Toda, da bi vsaj rekel nekaj besed - kaj je bilo treba tej Besedi učlovečiti se v Jezusu iz Nazareta in postaviti vse na noge? Postaviti ves ta ambaradàn, znan kot krščanska cerkev, in pustiti odtis, ki je trajal dvajset stoletij in pozneje; in nato preganjanja, križarske vojne, verske vojne, Sveto rimsko cesarstvo, inkvizicija, Vatikan, ...? Za kaj?



»Čas je mimo in božje kraljestvo je blizu; spreobrnite se in verjemite v evangelij.«? Vzemite si nekaj časa, da razumeš, jaz sem Bog Jezusa Kristusa ... Res je, da Njegove misli niso naše misli in Njegove poti niso naše, kot piše veliki prerok Izaija. Če ponovno citiramo Božjo pedagogiko:

ponavljanje, ponavljanje, ... dokler se njegova Beseda v celoti ne uresniči. Obljubil je: "Vsaka moja beseda se mi ne bo vrnila brez učinka ..."; spet nas na to opominja Izaija v 55. poglavju svoje knjige Ko ne slišimo ponovitve, to vemo na pamet! Ko že govorimo o »ponavljanju« iz spomina: spominjanje predstavlja posebnost najpomembnejše krščanske molitve, **nedeljske liturgije**. Le površen, nesposoben pogled bi nas potrdil, da je evharistični spomenik navsezadnje stalen refren, ki se že dva tisoč let vedno ponavlja tako ali drugače...

Molimo, molimo – amapk ali je to res, da molimo? -, pa saj se vendar nič ne zgodi! Veste, samo tisti, ki pristopijo k temu zakramentu, ne da bi vedeli za njegove temelje in dinamiko, ignorirajo, da bi spominsko ozadje bilo zgolj mnemotehnična, mehanična ponovitev zgodbe. Spomin našega odrešenja - to je maša! - naredi nas Kristusove sodobnike; aktualizira in uresniči skrivnost Njegove strasti do grešnega človeka, smrti in vstajenja; in ker je prisoten, »naredi« ta zakrament učinkovit za nas in za vse pri odpuščanju grehov ... **"donec veniat"**, dokler se ne vrne.

Potem pa se kljub našim praznovanjem, ki se ponavljajo vsako nedeljo, nič ne zgodi. To dobro vemo. Seveda, dokler bomo še naprej prihajali k maši, ne da bi se potem potrudili, da bi prešli iz besed na dejanja, bodo obredne besede in kretnje ostale omejene na "sveto zaprto cerkev" (taka je namreč sedaj v koronakrizi dobosedno)... medtem ko življenje teče zunaj teh štirih sten.

Tudi Jezus je takšen »tempelj« obsodil, ko je na poti vanj našel prodajalce živali in menjalnike denarja in jih silovito postavil pred vrata - se spomnimo tega dejstva? Omenjeno je v 2. poglavju četrtega evangelija. Pomenljiva obsodba. Zanimivo, Jezusa v templju ne vidimo več in odrešenje se zgodi na Kalvariji, zunaj tempeljskega obzidja.

Če življenja ne postavimo v obred - liturgijo (o tem smo razmišljali prejšnjo nedeljo), ga ne bo mogel oplemenititi z milino, ki iz njega izvira. Maša ni čarovnija, kjer je dovolj, da izvedemo določene kretnje in izgovorimo formulo, ne da bi se zmotili in "hej, zajček je prišel iz klobuka" Hokus pokus... Če želite, da se zajec pojavi ali izgine, potrebujete le trik in spretnost iluzionista. Tu pa imamo opravka z Božjim življenjem, danim v krvi Križanega. Tu gre za vprašanje našega odrešenja; res, našega! ... in postal bo naš, če ga bomo znali ceniti, končno tako, da se bomo predali Bogu, Bogu, ki vztraja, da v ljubezni govorimo tudi sovražnikom, a prečiščeni z božjim pepelom ... In ne bo odstopil.